Bernardus Claravallensis: Sermones super Cantica canticorum. Add: Gilbertus de Hoilandia: Sermones super Cantica canticorum

Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 1497 Seite 65

est necesse querere vbi rex sedere solitus sit nimirũ mox occurrit manifesta sedes eiꝰ. ceteris altior ornatiorq; sedilibꝫ. Sic ꝗz omĩ decoris ornatu cũctis alijs ꝑminere spiritibꝫ istos intellige. in quibꝫ speciali ꝗdam stupẽde dignatiõis munere: diuina elegit residere maiestas. Q, si sessio significat magisteriũ: puto illum ꝗ vnus ẽ nobis magister in celo ⁊ in terra: dei sapiẽtiam christũ. cũ alias quidẽ vbiq; attingat ꝓpter mũdiciã suã. specialius tamẽ istos atq; principaliꝰ tãq̃ ꝓpriam sedẽ sua illustrare ꝑsentia. ⁊ inde tãq̃ de solẽni auditorio docere angelũ. docere hominẽ sciam. Inde angelis diuinoꝝ noticia iudicioꝝ inde cõsilioꝝ archangelis. ibi ꝟtutes audiunt. quãdo ⁊ vbi ⁊ qualia ꝓferãt signa. Ibi deniq; vniuersi siue sint potestates siue principatꝰ siue dñationes. discunt ꝓfecto ꝗd ex officio debeãt. ꝗd ꝑ dignitate ꝑsumant. ⁊ ꝗd ꝑcipue cautũ est omĩbꝫ. acceptra potestate ad ꝓpriã volũtatẽ seu glo-

A riam nõ abuti. Illa tñ celi agmina ꝗ cherubin nuncupant (si eis sui vocabuli seruetur interpretatõ) arbitror nil hr̃e quod ab ipis aut ꝑ ipos accipiãt: cũ de ipo fonte ad plenũ haurire liceat. ipso eo ꝑ se (domino Iesu dignãter introducẽte in oẽm plenitudinẽ veritatis. ⁊ thesauros sapientie scientieq; ꝗ in eo omẽs abscõditi sunt) largissime reuelãte. Sz nec ea que appellata sũt seraphim. ꝗppe que ipa charitas deꝰ in se adeo traxit ⁊ absorbuit atq; ĩ eundẽ rapuit sancte affectõis ardorẽ. vt vnꝰ cum deo esse spũs videant: instar ꝑfecto ignis. ꝗ aerẽ quẽ inflãmat dũ suũ ei totũ calorẽ imprimit. induitq; colorẽ. nõ ignitum. sed ignẽ fecisse cernit. Amãt itaq; ꝑcipue ꝯtemplari in deo illi quidẽ spiritus sciam: cuiꝰ nõ est numerꝰ. hi ꝟo charitatẽ que nunq̃ excidit. Vñ ⁊ noĩa ista sortiti sunt. ex eo quiq; in quo ꝑminere videtur. Nã cherubin quidẽ plenitudo scientie. seraphin ꝟo incendẽtia vel incensa dicunt. Diligit ergo ab angelis deꝰ ob iudicioꝝ suoꝝ summã equitatẽ. Ab archangel' ob consilioꝝ summã moderatõem. Porro a virtutibꝫ ob begnissimã exhibitionẽ miraculoꝝ. ꝑ que incredulos dignantissime trahit ad fidẽ. A potestatibꝫ ꝟo ob illam iustissime potẽtie vim: qua solꝫ a pijs malignantiũ ꝓpulsare ⁊ arcere crudelitatem

Vel a principatibꝫ ob eternã ⁊ originalẽ illam virtutẽ: qua dat esse ⁊ essendi principium omĩ creature supiori ⁊ inferiori spiritali ⁊ corꝑali. attingẽs a fine vsq; ad finem fortiter. A dñationibꝫ quoq; ob placidissimã voluntatẽ. qua licet vbiq; dñetur in fortitudine brachij sui: ꝟtute tamẽ potẽtiori ꝓ sua ingenita lenitate ⁊ imperturbabili trãquillitate disponit omĩa suauiter. Diligit ⁊ a thronis ob beniuolentiam magistre sapiẽtie. sine inuidia sese cõmunicantis: ⁊ vnctionẽ que gratis docet de omnibꝫ. Ceterũ a cherubin ꝓpterea diligitur. quia deꝰ scientiaꝝ dñs est. ⁊ sciẽs quid cuiq; opus sit ad salutẽ. Discrete ꝓuideq; dona sua digne poscẽtibꝫ ꝓut nouit expedire distribuit. A seraphin quoq; quia charitas est. ⁊ nihil odit eoꝝ ꝗ fecit. ⁊ vult omnes homines saluos fieri et ad agnitionẽ veritatis venire. Hi ꝰ omẽs ꝓ ut capiunt diligũt. Sz enĩ adolescentule qm̃ minus sapiũt: minꝰ ⁊ capiũt. nec omnino sufficiũt ad tam sublimia. Paruule ꝗppe ĩ xp̃o sunt lacte ⁊ oleo nutriẽde. Ergo ex vberibꝫ sponse opus sumere habẽt vnde diligãt. Habet oleũ effusum spõsa: ad cuiꝰ ille excitãtur odorẽ gustare et sentire q̃ suauis est dñs. Cũq; amore flagrãtes ꝑsenserit: ꝯuertens se ad sponsum. oleum ait effusum nomẽ tuũ. ꝓpterea adolescẽtule dilexerũt te nimis. Quid ẽ nimis? valde. vehemẽter. ardenter. Vel certe magis ex obliquo vos ꝗ nuper venistis tangit spiritalis sermo: vestrã illã quã et nos frequẽter reprimere conati sumus minus discretã vehementiã: imo intemperãtiaz ꝓrsus nimiũ obstinatã redarguẽs. Non vultis esse cõmuni cõtenti vita. Nõ sufficit vobis regulare ieiuniũ. nõ solẽnes vigilie. nõ imposita disciplina. non mẽsura quã vobis partimur in vestimẽtis ⁊ alimẽtis. priuata ꝑfertis cõmunibꝫ. Qui vestri curã semel nobis credidistis: ꝗd rursum de vobis vos intromittitis. Nã illã qua totiẽs deum cõscientijs vestris testibus offendistis: ꝓpriã scꝫ voluntatẽ vestram. ecce nũc iteꝝ magistrã habetis: nõ me. Illa vos nature docet nõ parcere. rationi nõ acquiescere. nõ obtemperare seniorum cõsilio vel exemplo. nõ obedire nobis. An ignoratꝭ q: melior est obedientia q̃ victime. Nõ legistis in regula vestraq;

B

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-317/0065
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt